

Í DAG

Um atvinnuflokkurinn
vinnur valið í Bretlandi

Alheimspolitikkur atvinnuflokksins

Uppá henda spurning svarar Anthony Greenwood, formaður í aðalstjórn flokksins:

— Í Eúrópu hava vit ríkar vónir um EFTA. Vit vilja geva öllum EFTA-stovnum meira mátt og megi og atvinnu dyggari saman við hinum EFTA-löndum. Har aftrá ynskja vit, at EFTA skal koma at hava avgerandi tydingu fyri handilin millum eystur-vestur. Vit vilja gera Commonwealth til nakað meira veruligt enn tað er í dag — eina samvinnu, sum skal fremjast við reglubundnum fundum stjórnanna millum og møguliga einum føstum samvinnustovni umboðandi øll limalöndini.

Vit leggja miklan dent á ST og vóna, at Kína skjótt verður limur. Á verjuøknum skal Bretland halda uppat við sínum royndum at gerast eitt atomveldi. Vit eru imóti eini felagsnationalari atommegi undir NATO. Vit skulu gera okkara skyldu í NATO við aðrari vápnamegi.

Vinnur atvinnuflokkurinn?
— Ja! Fólk hava fingið nógv stórra áhuga fyri samfelagsmálum. Vit hava ætlandi áður í alt ov stóran mun verið ov afturhaldnir at sagt fólk frá, hví vit eru sosialistar og hava lovað hægri pensjón og betri livilíkindi. Nú hava fólk áhuga fyri tí rættvísu ella órættvísu í, at nakrir fáir stórmenn skulu hava loyvi til t.d. at trýsta grundokisprisin árlavsligt uppæft, soleiðis at tað verður dýrari fyri hin javna manninn at byggja sær eina seltúða ella fyri okkum øll at byggja skúlar. Nú er lotan okkara!

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

LICITATION

Arbeiðið viðvíkjandi máling av realskúlanum 2 ferðir uttan, verður her útbjóð til almenna licitation.

Frágreiðing fæst til láns á býráðsverkfrøðingaskrivstovuni frá mikudegnum, tann 5. august kl. 10.00.

BOÐ UPPÁ MÁLING AV REALSKÚLANUM

verða send býarverkfrøðingaskrivstovuni í seinasta lagi mánadagin, tann 10. august 1964, kl. 12.00, tá verða tey innkomnu boðini opnað, meðan teir, ið bjóða hava, eru hjástaddir.

Tórshavn, tann 3. august 1964.

BÝARVERKFRØÐINGURIN

Byggifinansiering

Vit eru altíð til reiðar at leggja til rættis og veita finansiering — tað veri seg til húsa- ella skipabygging

Fyrr ella seinni fáa tygum brúk fyri einum banka — latið OKKARA banka verða tygara banka

SJOVINNUBANKIN

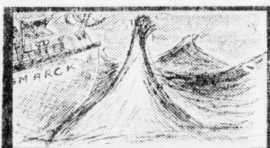
SØKKIÐ BISMARCK!

eftir C. S. FORESTER

umsett hefur MICHEL NIELSEN

XIII. DREINGIRNIR FRÁ ARK ROYAL.

Lütjens og Lindemann stóðu á brúnni og kagaðu móti tí gráa himmalinum. »Teir skuldu havt lopið á okkum fyrri tveimum tímum síðani,« segði Lindemann. »Í bardaga hendur so nógv, sum ein ikki kann skjá,« svararði Lütjens. »Enn er ljóst ein tíma. Tað er alt.« Í somu løtu hoyrdist røði: »Flúgv ári á stýriborðs síðu. Ein annar flúgvári til bakborðs.« Loftverjukanónirnar byrjaðu at skjóta, men í øllum larminum hoyrdist skiliga fleiri róp: »Fleiri flúgvavar báðu megin við.« Lindemann gav alt fyrri eitt orðrur um, hvussu stýrast skuldi. Teir vóruð sendir niður gjøgnum talirørið og settir í verk av rúðursmanninum. Skipið fór vriggjandi í sikkak við kól- og kjólvatni. Eitt ógilt brast ljóðaði, og ein veldig vatnsfla vristi at ein torpeda hevði rakt frammi á bógnum, men skipið sigldi víðari, uttan at nakar særði sýntist at vera hendur. Mitt í eina vending kom ein »Swordfish« eins og eitt snarlóðs beint móti reyvini; kjalarvörin á torpedoini sást skiliga. Lütjens stóð úti á brúgarveinginum og hóttaði við knýttum nevum móti fløgurinum. »Hart bakborð, hart bakborð,« rópti Lindemann, men tað vóru ikki stundir at leggja røðrið í borðið, torpedoin rakti reyvina og brast beint við røðrið í einum fossi av sjóróki.

Hesin bresturin kom at hava nógv at týða fyri Bismarck

Ein ræðurligur skjálvti fór glógnum alt skipið, tað var eins og allur risaskrokkurinn var við at ristast í stumpar og stykkir, og skipið hevði ógilt slagið, men tað vendi. »Stýriborð! Stýriborð!« skrigjaði Lindemann. Niðri í styri húsinum strevaðist rúðursmaðurin við røðrið, men kumpassalinn mól alamt runt á skivuni. »Eg orki ikki at vika røðrið, harra kommanderur,« rópti hann. »Tað er komið fast! Á brúnni feldu teir skjálvtan enn, og skipið helt á við at mala. Ein telefon ringdi, og vaktvirkurinn tók hana. »Tað er maskinarn,« segði hann við Lindemann. »Chefurin her,« segði hesin rólga niður í traktina. »Ja, Ja, Javell.« Í tí hann legði rørið á, helt hesin löggi skjálvtin uppat, og ferðin minkaði stórliga. »Bakborðs skrúva hevur rámt okkurt fast.« »Ja,« segði Lütjens. Aftur ein telefon ringdi. »Havari-eftrilíðið,« segði hin vaktavandi. »Chefurin her,« segði Lindemann í telefonina. Ja, ja, javell, skundi tykkum í lag við tí. So vendi hann sær til Lütjens. »Stýrsmaskinrúmið er fullt av vatni, harra admiralur. Stýrsmaskinan er í ólagi.« Hvussu er vord-ið við hondrattinum? »Teir hava just roynt tað, men sjálvt røðrið stendur fast. Teir rovna at fáa tað leyst aftur.« »Lagna Týsklands stendst av, at hatta røðrið verður leyst,« segði Lütjens.

Í operatiónsrúminum í admiralitetinum stóðu allir teir hegu yvir-mennir samladur um eitt kort av einum øðrum slag. Tað var so stórt, at tað nærur bert sýndi tað bera havið, undantíknir nakrir smalar kantar av tí sponsku og fronsku strondini á hegru síðu. Men úti á tí bera havinum vóru sett nokur smá pappírsfloga, har tað var skrivað við stórum hál-stavum: »BISMARCK«, »KING GEORGE V«, »RÖDNEV«, »STURKI Hæ,« »TORPEDOOYD-ARAPNIR«, og til fótin av hvør-um flápi vóru strikur. Í østtu, hvussu hesi skip hevtu siglt hesar seinastu tímar, Tað einasta sum annars var at sigia á kortinum, var tann stóri sirkulhóin, sum visti, hvussu langt týskarnir kun-

segði kontraadmiralurin. »Teir skulu nokk halda honum fast meðan náttin liður.« »Boð frá Ark Royal,« segði hin yvirmaðurin. »Flogfar sigur at tað hevur troffið Bismarck beint í reyvina.« »Og King George V og Rodney eru komnir framá hann um dimmalætting,« segði admiralurin. »Eg haldi vit hava hann, ja, nú hava vit hann.« »Hurra!« rópti flúgvargeneralurin. »Boð frá Sheffield, sir. Hevur tað torpedooðararnar í ferð við at gera seg til reiðar til állops.« »Hurra!« rópti flúgvargeneralurin aftur. »Tað eru nógvir menn, ið brátt skulu lata liv.« segði admiralurin. »Hava tygum nokur boð til Vian, kommandør, sir?« Tegn eina lotu. »Nei,« segði admiralurin. »Vit kenna allar Vian, og vita at hann kemur starv stítt. Hann skal nokk halda fast. Er tað so, at Bismarck er skaddur, er tað ikki neyðugt hjá Vian at skunda sær — hann kann í toli fara slag-skipini fram til hann í lýsingini. Um tað týdnast teimum at vala um skaðan, má hann loypa á við oyðarunum aleina.« »Tað verður ikki gamansleikur í brotasjógvi,« segði kontraadmiralurin. »Og tað letur til, at Bismarck hevur góð radartól. Myrkrið er ein bági hjá oyðarunum, men ikki hjá mót-støðumanni teirra.« »Tað forðar ikki Vian í at loypa á.« segði admiralurin. »Teir fáa eina livliga nátt um borð á Bismarck.« »Tað verður ein fyrimunur hjá slagskip-um okkara í morgin áðrenn. Mann-ingin á Bismarck man longu vera troytt og aftaná eina vökunátt efturat — men lat okkum ikki fletta biðrinn, fyrrrenn vit hava skotið hana. Vit vita jú ikki, hvussu leikurin fer.«

(Framhald.)

— Tá ið ein hoyrir tveir politikkar árar deilast og skuldseta hvønn annan fyri at vera ldiot, hevur ein hug at geva báðum rætt!

Læknin var keddur av manninum, sum vitjaði hann hvønn »dagen derpá.«

— Hvát skal eg gera, doktorin, eg kenni meg verri enn nakrantíð áður?

— Royn tú nú einaferð og hav eitt sindur av blóði í alkoholfrens-linum og vita, um tað ikki hjálpir.

So var tað málarin, sum fekk sekkin. Hann hevði bara staðið og grundað allan dagin.

—

Ílla fyrkomin
— Hvar byrt tú, líti vinur, segði konan við dreingin, sum stóð og græt á gotuni.

— Eg veit ikki, vit eru flýtt beint nú.

— Hvussu eitt tú, góði?

— Eg veit ikki, mamma er beint nú uppáttur gift.

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantorið.

Grót og skervur megu vera góldin fyrst, áðrenn tey verða heimað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heima grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FRØÐBIAR SÚKNAR KOMMUNA

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn